

for vore syge, til Gavn for vore kronisk syge, og til Gavn for vore Invalider, og vi kan ikke finde os i, at dette Arbejde ødelægges ved enkelte Personers Magtsyge og Uforstand.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard var inde paa at søge Socialministerens Bistand til at faa denne Konflikt bilagt. Jeg mener, at det vilde være rimeligst, at de store Centralorganisationer tog dette Arbejde i deres Haand, men man forstaar jo nok, hvor svært det er for en Centralorganisation, naar Underorganisationerne i $\frac{3}{4}$ Aar ikke har kunnet tale sig til Rette, da at skulle tage sig af denne Sag. Skulde det ikke lykkes for disse Centralorganisationer, mener jeg, at denne høje Rigsdag har ikke alene Ret, men ogsaa Pligt til at søge at mægle i dette store og vigtige Spørgsmaal. Derfor henstiller jeg til de 4 Partier at tage alvorligt under Overvejelse, om de, som har været med til at give den teoretiske Form for vor Sygekasselovgivning, ogsaa vilde være rede til paa nærmere Hold at se den praktiske Udførelse og de store smukke Resultater, som Sygekassesagen har givet for vort Land. Jeg føler mig overbevist om, at den Interesse for en praktisk Undersøgelse af Forholdene, en praktisk Taget Spørgsmaalet op for at faa denne Konflikt løst, vilde føre til en Løsning, idet sikkert ingen vilde vove at stille sig imod en fuldstændig objektiv Afgørelse, en Afgørelse, som hvilede paa den offentlige Mening, den offentlige Mening, som i dette Tilfælde vil være Lægerne gunstig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Søgaard: Vi har nu hørt det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Betragtninger over Konflikten mellem Lægerne og Sygekasserne i Jylland. Disse Betragtninger kommer nu til at staa i Folketingstidenden ved Siden af mine, og Befolkningen og Rigsdagen kan saa selv dømme om Sagen. Det er jo ikke det ærede Medlem eller mig, som skal afgøre denne Konflikt. Derfor tror jeg ikke, det nytter meget at optage nogen almindelig Forhandling om de Synspunkter, som gøres gældende fra hver af de to Sider. Hovedsagen for mig er og var i de Bemærkninger, jeg gjorde i Lørdags, aldeles ikke at tilspidse Konflikten eller at rette noget Angreb paa Lægerne, hvad det ærede Medlem mente. Jeg har gennemlæst Referatet af min Tale, og jeg kan ikke se, at jeg har brugt noget stærkt Udtryk. De stærke Udtryk, som et

enkelt Blad her i København tillægger mig, har jeg slet ikke brugt. Jeg ønsker at faa en god Udgang af denne Kamp. Derfor skal jeg ikke komme ind paa de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou gjorde om en bestemt Lærer i Jylland, hvis Navn ikke blev nævnt. Det er særlig denne Lærer, som det ærede Medlem har et godt Øje til. Men det er jo ikke længere denne Lærer, der er i Spidsen for dette Forhandlingsudvalg. Det er vor tidligere Kollega, Borgmester Jacobsen fra Vejle, som er Formand derfor, saa denne Lærer kan ikke staa i Vejen for en Overenskomst.

Men selvfølgelig mener jeg, at en Organisation kan ikke give Retten fra sig til selv at vælge sin Leder, og noget saadant vil sikkert hverken Sygekasserne eller Lægerne gøre. Men jeg vil slaa fast, hvad der er Hovedsagen, og hvad jeg synes, det ærede Medlem ikke slog stærkt nok fast, at det gælder om at faa en retmæssig Afgørelse af Sagen ved Henvisning til uvildige Mænd, og det beklager jeg, at Lægerne ikke hidtil har været villige til; de har hverken villet acceptere et Voldgiftsraad eller de andre Udveje, som der er peget paa. Jeg ønsker denne Sag løst paa et Retsgrundlag og ikke paa et Magtgrundlag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Det sete afhænger af Øjnene, der ser. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou tegnede et ejendommeligt Billede af det jyske Sygekassefolk; det var fattige, nøjsomme Mennesker, begejstrede for deres Opgave. De administrerede deres Kasser langt billigere end de københavnske, saa at der kun behøvedes et gennemsnitligt Kontingent af 14 Kr., medens Kontingentet i København er 25. Paa den anden Side stod de jyske Læger, som laa i Konflikt med disse nøjsomme Folk i Sygekasserne. Det ærede Medlem fandt, at det var ganske naturligt, at de jyske Læger havde en Gennemsnitsløn af 10 000 Kr., det vil sige et Par Tusind mere end — saa vidt jeg hørte — Gennemsnittet for de københavnske Lægers Vedkommende. Eller maaske var Gennemsnittet for disse 5 000. Altsaa, hvor man svarer 25 Kr. i Kontingent, faar Lægerne betydeligt mindre, helt ned til 5 000, medens Lægerne blandt de fattige Jyder faar en langt højere Løn. Nu staa man altsaa i en Kamp, under hvilken de københavnske Læger er gaaet ned til 9 Kr., medens de jyske kræver